

partii naleraq

EM2020/125

Den 13. oktober 2020

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi gennem en koordineret planlægning opfylder de behov vi har på de socialfaglige områder; dvs. varme hænder indenfor pædagogområdet, hos sygeplejen og i psykiatrien.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Jens NapätôK'

Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit har stillet forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi gennem en koordineret planlægning, opfylder de behov vi har på de socialfaglige områder; dvs. varme hænder indenfor pædagogområdet, hos sygeplejen og i psykiatrien.

Idet vi takker Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit for hans forslag til forespørgselsdebat, skal vi hermed fra Partii Naleraq komme med følgende bemærkninger.

Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit, da du indledte din fremlæggelse af dit forslag til forespørgselsdebat sagde du noget ganske rigtigt, nemlig at da du sagde du ikke vil lyve, var det ganske korrekt fremført, at uddannelse er vejen frem, det er det jo. Ikke mindst **hvis man har lært noget** under sin uddannelse.

Vi ser i Partii Naleraq det som aldeles vigtigt, at vort lands befolkning skal være veluddannede og, at borgerne kan forbedre deres velfærd op til det højst mulige niveau igennem uddannelsen, og derfor bør vi absolut have råd til at uddanne folk og ikke mindst derfor skal vi da også benytte vore egne uddannede på arbejdsmarkedet, ligesom vi skal blive bedre til, at holde øje med at deres velfærdsmæssige status, er på det bedst tænkelige niveau.

De af os der er veluddannede skal bruge uddannelsen og skal på vores arbejde udvikle vores evner yderligere, og derigennem sikres en karriere som ikke bare er tomme ord i tomme tønders der buldrer, men nogle af de vigtigste politiske arbejdsopgaver, som vi blandt andet skal arbejde med.

partii naleraq

Vore hjemmehørende oplærer udefrakommende tilkaldt arbejdskraft rigtig mange steder derude på kysten i et rimeligt stort omfang, derfor er tiden da også kommet til, at vi må til at bruge den hjemmehørende arbejdskraft meget bedre og få forbedret deres arbejdsmæssige forhold. Tiden er inde til handling her.

Når man således på det foreliggende grundlag igennem en forespørgselsdebat rejser dette spørgsmål omkring vort lands medarbejdere, der arbejder direkte med mennesker i det daglige, om de varme hænder, de der arbejder indenfor socialområdet, pædagogerne, sygeplejen og i psykiatrien og når man sådan set faktisk tilspørger hvordan vi egentligt talt skal skaffe den nødvendige arbejdskraft og få det diskuteret på det politiske niveau, så ser vi det fra Partii Naleraq, som ganske nødvendigt og meget vigtigt, at få søsat denne debat.

Men dette er jo så allerede foregået i spandevise af år; i alt for mange år har man snakket uden at gøre noget konkret ved situationen. Vi mener fra Partii Naleraq, at tiden er rundet for mange gange og, at der nu skal peges på alternative løsningsforslag.

Vi kan da ikke undvære de varme hænder i vores udvikling, ja, måske er det så vigtigt som aldrig før med de varme hænder, som vi har så hårdt brug for derude og derfor skal vi ikke længere bare snakke, vi skal holde op med at bøje de fine og afpudsede verber og tage ud på isen og skyde bjørnen, det må være slut med al denne veltalenhed og ordflom, vi kan ikke bare blive ved at pynte lagkagen og gå rundt i stadstøjet, nu tager vi arbejdstøjet på og får løst de aktuelle problemer.

Nu skal man ikke nødvendigvis blot misforstå vores kritik og tro at den kun er sagt for kritikkers skyld, og vi er da heller ikke ude og sværte nogen til men nu skal der handles, og vi kan selv se, at tiden er rundet og, at de forhold der er herskende er blevet for voldsomme og der skal konkrete løsningsforslag på bordet, og med de faldne ord som vi føler dækker situationen nu må vi sige: det er landets befolkning vi er valgt af, og det er dem vi er her for; landets befolknings vè og vel og befolkningens velfærd; det er præcis det som italesætter her.

De varme hænder som vi har så hårdt brug for, i form af mange hjemmehørende veluddannede mennesker, de selvsamme mennesker vi her forsøger at italesætte, de bruger desværre ikke deres uddannelse ordentligt, rigtig mange laver noget helt andet, nogle er holdt op på arbejdet, fordi virksomhedens miljø og de forhold som man arbejder under ganske enkelt er under al kritik.

De forhold der hersker på virksomhederne er årsagen til, at de varme hænder som vi har så hårdt brug for og som vi ellers skulle bruge på bedste vis, at de varme hænder faktisk mangler; her er der alt for mange der ikke arbejder indenfor det arbejdsområde de er uddannet til og årsagen skal findes i, at de finder arbejde, de steder hvor de finder de bedst mulige arbejdsforhold og dermed kommer til, at arbejde indenfor andre områder end de nu lige er uddannet til.

Vi mener fra Partii Naleraq, at forespørgselsdebatten sætter de kommende studerende samt behovet for uddannede under lup og det er ganske godt, men når vi italesætter denne debat, så glemmer vi substansen i konteksten, som jo er landets befolkning, der ellers skulle serviceres og medtager vi nu også de landsmænd der i dag er færdigtuddannede og deres arbejdsmiljø og arbejdsmiljømæssige forhold, og får vi nu også drøftet og organiseret os ordentligt?

Naalakkersuisut har i deres svarskrivelse ellers fremlagt nogle områder der kan forbedres, hvor de blandt andet peger på forholdene for de pædagogiske medarbejdere i daginstitutionerne, de kurser de modtager.

Men man har fra Naalakkersuit ikke snakket om hvad mon der skal til for, at de mange uddannede pædagoger der i dag ikke arbejder som pædagoger - hvad der skal til for, at de vender tilbage på arbejdspladsen, så man kan bane vejen for at de får bedre forhold.

Desuden kom Naalakkersuisut heller ikke ind på, at pædagogernes lønninger i mange år fra politisk hold er blevet lovet guld og grønne skove, som så aldrig er blevet til noget, hvilket man skal lægge mærke til, at man holder helt ude af Naalakkersuisuts svar og selvom man har villet blande sig fra politisk hold og selvom der er kommet mange fine ord på bordet, så er de

rammer der skal være gældende for forhandlingerne slet ikke up-to-date og man gør alt hvad man kan for ikke at gøre noget.

Nu hvor man i så mange år har brugt pædagogerne til valgflæsk og lovet, at ville ordne deres lønninger, må tiden være inde til at ændre kurs og påbegynde en realpolitik. Nu må man holde op med at love ting der ikke holder, og få banet vejen for bedre lønforhold. Valgflæsk, smukke ord og tomme løfter der ikke bliver til noget, nu må det være nok med det, vi skal have søsat en praksisnær realpolitik, der afløser tom snak og falske løfter og vise at man taler sandt og gør noget ved tingenes tilstand.

Forholdene for servicemedarbejderne i alderdomshjemmene forværres uafbrudt, der bliver flere og flere ansvarsopgaver og lønnen står bomstille. De alvorligt syge som ellers burde være indlagt på sygehusene nu og som også er døende, de placeres bare på alderdomshjemmene og det er ikke bare stof til eftertanke, men det kan under ingen omstændigheder accepteres og de forhold som medarbejderne arbejder under og herunder også deres arbejdsopgaver – her må vi også holde op med al den snak, og handle aktivt og løse problemerne på den mest effektive måde.

De døende som er placeret på alderdomshjemmene, og som ellers hører hjemme på sygehusene, den situation medfører ikke bare et urimeligt voldsomt arbejdspress for de pågældende medarbejdere, men påvirker også familierne, som dermed kommer ud for nærmest traumatiske hændelser bare fordi, at sundhedsvæsenets ansvar tørres af på kommunernes institutioner og deres ansatte på alderdomshjemmene - det er en virkelig alvorlig situation vi her står overfor.

Nu har situationen endda udviklet sig så greelt, at de døende sendes hjem og at familierne får ansvaret for deres døende familiemedlemmer der ellers er patienter hvilket medfører, at familierne og den døende udsættes for et umenneskeligt hårdt pres

Forholdene for de ansatte i sundhedsvæsenet er ikke uden betydning, idet lønnen er sat alt for meget i centrum og idet landets befolknings tarv og medarbejdernes arbejdsmæssige

forhold ikke længere er i centrum og det afstedkommer sjusk i arbejdet og det påvirker medarbejdernes arbejdsmiljø ganske voldsomt.

Sundhedsvæsenet har hele tiden været en udfordring og det har været ganske problematisk for landets befolkning at komme til læge, de arbejdsmæssige forhold for medarbejderne har mange steder endda været så grelle, at man må sige at det er grænseoverskridende. Der skal gøres noget ved arbejdsforholdene for medarbejderne, vi kan ikke bare fortsat lade som ingenting.

De uddannede hjemmehørende der er ansat i sundhedsvæsenet holder desværre op, med ganske alvorlige følger for deres patienter og samfundsborgerne, og det er desværre også noget der påvirker sundhedsvæsenets service, der forværres i en tid hvor situatuionen nærmest ikke kan blive værre.

Forholdene for medarbejderne og den service vi tilbyder borgerne, er på et alvorligt stadie og idet den forværres, så fører det andre dårlige ting med sig.

Når nu vi har muligheden herfor, vil vi fra Partii Naleraq gerne ønske, at der arbejdes på, at man igen få en læge i Ittoqqortoormiit, idet Ittoqqortoormiit er ganske afsides beliggende og idet man i store dele af året hverken kan komme til eller fra stedet, hvorfor der skal være en læge på stedet til, at sørge for befolkningen hvilket kun er ganske rimeligt, og sådan er det også med hensyn til Kangaatsiaq, der dels mangler både læge og politi, ligesom Kullorsuaq der også har hårdt brug for en læge med over 400 borgere på stedet.

Vi vil fra Partii Naleraq meget gerne samarbejde omkring formålet og hensigten med forslagsstillerens forslag, idet vi også mener, at socialforvaltningerne og medarbejderne i sundhedsvæsenet jo ellers allerede har gode fagforeninger, at man må forbedre samarbejdet og få fastsat fælles politiske mål således, at vi sammen kan få forbedret forholdene og her er det så, at Selvstyret og kommunerne i fællesskab må bane vejen for de forbedringer, der er så hårdt brug for.

Fra barnets fødsel og til menneskets sidste dage skal det beskyttes og det offentlige må stille gode velfærdsmæssige forhold på benene, hvilket vi fra Partii Naleraq til enhver tid vil

partii naleraq

samarbejde om. Selvfølgelig står det sunde voksne mennesker selv til ansvar overfor sig selv, det vi ved allesammen, men vi oplever den største tryghed, når samfundet står sammen og baner vejen for at rette op på de ting der ikke fungerer indenfor socialforsorgen og sundhedsvæsenet, fordi det er en menneskeret, at det enkelte mennesker der har brug for hjælp når det henvender sig til det offentlige, har krav på at blive serviceret tilfredsstillende.

Vi mener fra Partii Naleraq, at det ingensinde som aldrig før i disse år, har været så vigtigt at vores kollektive ånd, styrke og folkeoplysning skal intensiveres mere end det sker i dag.

De mange menneskelige forfølgelser der sker iblandt os i dag; mange møder masser af folk med vrede imod sig og disse ting er på ingen måde med til, at vi i fællesskab bliver sundere og gladere og får styrke til at komme videre i tilværelsen, det er jo netop derfor, at det er nødvendigt, at vi optræder positivt og opmuntrende overfor hinanden, at vi som en del af en naturlig proces gør hinanden glade og samarbejder indbyrdes.

Dette særdeles spændende debatoplæg har vi hermed kort kommenteret, idet vi håber, at diskussionerne i relation til konteksten vil vedblive at blive taget positivt op og debatteret grundigt med gode hensigter til følge, også fordi vi på den måde, til stadighed vil deltage i processen til de grundlæggende loves og samfundsøkonomiens vedblivende udvikling hvilket er nødvendigt.

Tak